

Ráduly János

Haikuk

ÚSZKÁL

A bágyadt fényben
Jelentőségteljesen
Úszkál a porszem.

ZÁRT KAPU

Zárt kapu mögött
Megsántul a nyugalom.
A magány zokog.

BOLYHOSODIK

Bolyhosodik a
Vak jelentéktelenség.
Fullasztó számuk.

KÉRDEZEM

Újból kérdezem:
Az egyiptomi fogság
Mikor ér véget?

ÉNEKLŐ

Éneklő madár.
Ölészre készek már
A fák karjai.

LEGJOBB

Cselekvéseink
Legjobb mértékegysége
A fontosságuk.

ÁRVEREZIK

Homlokráncaim
A zálogházban. Holnap
Elárverezik.

NEM TÖPRENG

A méh, míg mézet
Gyűjt, nem töpreng a medve
Cukorhiányán.

VÁGYAIMRA

Ráborulok a
Vágyaimra, siratom
A legárvábbat.

TARSOLY

A szerelmeim
Teljes összege vagyok.
Titkok tarsolya.

ILLŐ

Köszönöm csóкод
Ízét. Átvarázsoltál
Illő életté.

KIHULLT

Retikulódból
Kihullt a fényképem. Már
Emléktelenülsz.

Kamenitzky Antal

Győzelmeid jeléül

Az égnek nincsen fénycsodája annyi,
hogy túlszikkrazzon bennem tégedet.
A Hold, a Vénusz gyertyaláng, fikarcnyi,
nagyobb tűzön kotyvasztod mérgeidet.

Tűnő mennyország, Isten fényessége
mesék homályán semmiségbe szédül.
Mint gombostűre feltűztél keményen,
ott haldoklom győzelmeid jeléül.

Győzelmeidnek könnyű trófeája,
még por sem lep, te máris eldobod.
Te, gyarló lelkem, jellemem hibája,

téged a sors ölembe álmodott.
Múló tudat és halhatatlan lélek?
Öröklét nincs, míg rám gondolsz, még élek.

Ne olvassatok

Én vak betűkbe mért temetkezem!
Mít vét nekem a papír tisztasága,
hogy vétkes verseimmel terhelem?
Ez arcátlanság, melynek nincs határa!

S az olvasó gyanútlan, védtelen.
Reárohannak, mint a démonok.
Bocsánatuk utólag kérhetem,
hogy ép ruhájuk sárral foltozom.

A verseim pusztító vírusok,
szemükbe vágódnak a vad betűk,
miközben kis megértést koldulok,

dühödt darázsrajt küldök ellenük.
Födjétek el kívülről arcotok,
s belül az Istent! Ne olvassatok!
